

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 002880 17 Кж
Бања Лука, 11.5.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као председника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог М. К., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Источном Сарајеву, изјављеној против пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002880 15 К од 23.01.2017. године, након одржане сједнице вијећа, којој су присуствовали републички јавни тужилац Бранко Митровић, а у одсуству, уредно обавијештених оптуженог и његовог браниоца, адвоката Р. Г. из В., донио је дана 11.5.2017. године,

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба окружног јавног тужиоца у Источном Сарајеву, те потврђује пресуда Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002880 15 К од 23.01.2017. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002880 15 К од 23.01.2017. године, оптужени М. К. је, на основу члана 298. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), ослобођен од оптужбе, због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: КЗ СФРЈ). На основу члана 100. став 1. ЗКП РС, трошкови кривичног поступка, пали су на терет буџетских средстава. На основу члана 108. став 3. ЗКП РС, са имовинскоправним захтјевом, оштећени су упућени на парницу.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио окружни јавни тужилац у Источном Сарајеву, због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи и оптужени огласи кривим за кривично дјело за које се терети.

Суштину жалбених приговора чини тврдња, да је побијана пресуда заснована на погрешној оцјени спроведених доказа, што је, у коначном, довело до погрешног закључка да нема доказа да је оптужени починио кривично дјело

ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗ СФРЈ, за које се потврђеном оптужницом терети и тиме правилна примјена члана 298. тачка в) ЗКП РС.

У одговору на жалбу, у смислу члана 316. ЗКП РС, оптужени и његов бранилац, адвокат Р. Г. из В., предложили су да се жалба тужиоца одбије, као неоснована, и првостепена пресуда потврди.

У сједници вијећа, која је одржана у смислу одредбе члана 318. став 4. ЗКП РС, у одсуству, уредно обавијештених оптуженог и његовог браниоца, републички јавни тужилац је изложио жалбу окружног јавног тужиоца у Источном Сарајеву, остајући код разлога и приједлога садржаних у тој жалби.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Аргументима изнесеним у жалби, не може се оспорити правилност чињеничних утврђења и закључак садржан у образложењу побијане пресуде, да није доказано да је оптужени, за вријеме оружаног сукоба у БиХ, у својству припадника војне јединице ... В.1, ВРС, кршећи правила међународног права садржана у члану 3. тачка 1. а) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за вријеме рата од 12.8.1949. године, неутврђеног дана крајем мјесеца јуна или почетком јула ... године, у мјесту К. П., општина В.1, лишио живота цивилно лице И. Р., који се налазио у дворишту своје куће, на начин да је испалио рафал из аутоматске пушке у оштећеног, од којих повреда је преминуо на лицу мјеста, и тиме починио кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗ СФРЈ.

Такав закључак, резултат је правилне оцјене свих спроведених доказа оптужбе и одбране, оцијењених на начин како то прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС.

У образложењу побијане пресуде, изнесени су, у битноме, садржаји исказа свједока О., А. и Џ. К., А. и Н. Ј., заштићеног свједока „С“, Е. М., С. и Д. П., М. Г. и исказа оптуженог, који су саслушани на главном претресу у условима непосредности, те оцијењени појединачно и у међусобној повезаности.

У тој оцјени, са аспекта њихових садржаја, дати су у побијаној пресуди ваљани разлози за вриједносни значај сваког од тих исказа за утврђење одлучних чињеница.

Првостепени суд се, у образложењу побијане пресуде, посебно критички осврнуо на анализу исказа заштићеног свједока „С“, који је непосредни очевидац, али и једини који је одредио идентитет оптуженог као извршиоца дјела (видио га из профила), у односу на исказе других свједока, такође очевидаца, О. К., А. и Н. Ј., који ту идентификацију нису потврдили, како у погледу одређења оптуженог као извршиоца дјела, тако и у погледу физичких карактеристика лица које је, критичне прилике, пуцало у оштећеног, начина на који је то лице било обучено (са разликама од обуће до горњег дијела одјевног предмета, висине, са брадом или без). У тој оцјени су дати ваљани разлози за закључак да исказ

свједока „С“ није сагласан, у битним чињеницама (страна 4. пасус 2.), са исказима свједока оптужбе, и то очевидаца О. К., А. и Н. Ј.

Правилно су оцијењени у побијаној пресуди и искази свједока А. и Ц. К., који су свједочили о својим посредним сазнањима, добијеним о истим чињеницама из критичног догађаја, било од свједока „С“, од мјештана села К. П. или рођака, тако да, са аспекта садржаја, ови искази, те искази посредних свједока С. и Д. П., те М. Г., не упућује нити једним сегментом на оптуженог, као извршиоца предметног кривичног дјела. Напротив они су јасни и одређени, и на основу њихових, посредних сазнања, са сигурношћу се не може утврдити идентитет (оптуженог или неког другог лица), као извршиоца предметног кривичног дјела.

У вези са наведеним, ваљано су образложени у побијаној пресуди и разлози за закључак да нема других доказа материјалне природе, који садрже чињенице релевантне за идентификацију оптуженог, као извршиоца дјела из оптужнице. Ово посебно када се цијени да свједок „С“, након самог догађаја и убиства оштећеног, његовог оца, наведеним свједоцима, својим комшијама из К. П., саопштава да му „убише бабу“, дакле, тада, а и касније, не саопштава име оптуженог, нити друге податке и чињенице из којих би се могао одредити идентитет извршиоца дјела, за који тврди да га одређује касније („муж учитељице Н.“), и то свједоку Е. М., који се није могао изјаснити о времену саопштавања те битне чињенице.

Надаље, аргументи на којима се потенцира у жалби у оспоравању чињеничне основе побијане пресуде, у погледу удаљености са које су свједоци видјели лишење живота оштећеног, критичне прилике, кроз тврдњу да је најбоље објективне услове за препознавање извршиоца дјела имао свједок „С“, као најближи мјесту извршења дјела и извршиоца, без основа су.

Наиме, удаљеност са које су свједоци видјели критични догађај и о томе се изјаснили на главном претресу, и то Н. Ј. (20 метара), А. Ј. (30 метара) и О. К. (50 метара), а свједок „С“ (главни претрес 10.5.2016. године - „метар и по, до два од мене“, а касније ту удаљеност одређује на 15 до 20 метара), не доводи у сумњу правилност оцјене исказа ових свједока, посматраних у цјелини и тиме ваљаност образложења датог у побијаној пресуди за све одлучне чињенице.

Коначно, није спорно да нема доказа о узроку смрти оштећеног, начину његовог повређивања, нити су у правцу објективних чињеничних тврдњи оптужбе, у том дијелу, пружени било какви докази.

Цијенећи све наведено, овај суд налази, да је чињенично стање потпуно и правилно утврђено.

Како спроведени докази не упућују на несумњив закључак да је оптужени починио кривично дјело, чињенично описано у диспозитиву оптужнице, за које се терети, то је правилно првостепени суд, примјеном принципа „in dubio pro reo“, услед недостатка доказа, а на основу одредбе члана члана 298. тачка в) ЗКП РС, оптуженог ослободио од оптужбе.

Из свих наведених разлога, те примјеном одредбе члана 327. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић